

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2017/1499

Karar No : 2019/1086

TEMYİZ EDEN (DAVACI) : Teleon Reklamcılık ve Filmcilik San. ve Tic. A.Ş.

VEKİLİ : Av. Süheyla Şen
Bestekar Sokak No:65/11 - Kavaklıdere/ANKARA

KARŞI TARAF (DAVALI) : Rekabet Kurumu
Bilkent Plaza B-3 Blok - Bilkent/ANKARA

Tarih : 07.10.2019

Sayı : 6705

SDP : 640

VEKİLİ : Av. Ü. Duygu Batur - Aynı adreste

İSTEMİN KONUSU : Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin 15/12/2016 tarih ve E:2010/211, K:2016/4227 sayılı kararının temyizden incelenerek bozulması istenilmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ :

Dava konusu istem: Davacı şirketin, haber amaçlı görüntü satışına ilişkin ağırlaştırıcı koşullar ileri sürmek suretiyle diğer kanalları görüntü alamaz duruma getirerek 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 6. maddesini ihlâl ettiği gerekçesiyle idari para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu'nun 16/09/2009 tarih ve 09-42/1087-272 sayılı kararının iptali istenilmiştir.

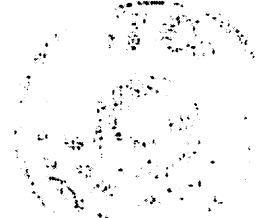
Daire kararının özeti: Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin 15/12/2016 tarih ve E:2010/211, K:2016/4227 sayılı kararla;

Davacı şirket tarafından, eylem tarihinden itibaren soruşturma zamanaşımı süresinin sona ermesi nedeniyle Kurul'un idari yaptırım uygulayamayacağı ileri sürüldüğünden, öncelikle bu hususun irdelenmesi gerektiği;

08/02/2008 tarih ve 26781 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 5728 sayılı Temel Ceza Kanunlarına Uyum Amacıyla Çeşitli Kanunlarda ve Diğer Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 578. maddesinin, Rekabet Kurulu'nun para cezası verme yetkisine ilişkin zamanaşımı sürelerini düzenleyen 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunun 19. maddesini yürürlükten kaldırdığı, böylece rekabet ihlallerindeki zamanaşımı süresinin, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'ndaki ilgili düzenlemeye tâbi hale geldiği, buna göre, para cezalarında uygulanacak zamanaşımına ilişkin son ve davacı lehine olan düzenlemelerin dikkate alınması gerektiği;

14/09/1999 tarihli Kurul kararıyla davacı şirket hakkında soruşturma açılarak 21/09/1999 tarihinde tedbir kararı alındığı, ancak davacı şirketin söz konusu tedbir kararına uymadığı, 08/03/2000 tarihinde soruşturma süresinin 6 ay uzatılmasına karar verildiği, hazırlanan soruşturma raporuna göre davacı şirket hakkında 06/02/2001 tarih ve 01-07/62-19 sayılı Kurul kararı ile nispi para cezası verilmesine karar verildiği, anılan kararın iptali istemiyle açılan davanın Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin, soruşturma heyetinde yer alan raportörün, Kurul üyesi olarak nihai kararda oy kullanmasının tarafsızlık ilkesine aykırı

olduğu gerekçesiyle iptaline karar verildiği, söz konusu iptal kararının uygulanmasını teminen 26/09/2005 tarih ve 05-61/900-243 sayılı Kurul kararının alındığı, anılan kararın iptali istemiyle açılan davanın Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin, nispi para cezasının yanlış yıla ait gayri safi hasılanın dikkate alınmış olması nedeniyle kısmen iptal edildiği, dava konusu 16/09/2009 tarih ve 09-42/1087-272 sayılı Kurul kararının yargı tarafından iptal edilen işlemin yeniden ele alınmasına ilişkin olduğu;

5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 20. maddesinin 3. fıkrasında, nispi idarî para cezasını gerektiren kabahatlerde zamanaşımı süresi sekiz yıl olarak öngörülmüş ise de, Danıştay'ın bu konuya ilişkin olarak yerleşmiş kararlarında belirtildiği üzere, zamanaşımı süresi geçirilmeden verilmiş bir idarî yaptırımın, idarî yargı yerince aynı konuda yeniden işlem tesisini gerektirecek biçimde iptali üzerine verilen idarî yaptırımlarda, zamanaşımı süresinin işletilme olanağı bulunmadığından, davacının zamanaşımı iddiası hukuken geçerli bulunmayarak işin esasına geçildiği;

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 1., 2., 3. ve 6. maddelerine değinilerek; 1999-2000 ve 2000-2001 sezonları Türkiye 1. Profesyonel Futbol Ligi maçlarının yurt içine her hafta üç adedinin canlı yayın hakkı ile kalan maçların banttan ve/veya özet yayın hakkının verilmesi konusunda Türkiye Futbol Federasyonu ile davacı şirket arasında 28/05/1999 tarihinde sözleşme imzalandığı, bu sözleşmeyle 1999-2000 ve 2000-2001 sezonları Türkiye 1. profesyonel futbol ligi maçlarının yurt içine her hafta 3 adedinin canlı yayın hakkı ile kalan maçların banttan ve/veya özet yayın hakkının Teleon'a devredildiği, 29/05/1996 tarihinden itibaren yürürlükte olan havuz sisteminin, bütün kulüplerin yayın haklarının tüm çeşitleri ile birlikte tek bir yayın kuruluşuna verilmesini ve müsabakaların yapıldığı stadlara girme yetkisine tek bir yayın kuruluşunun sahip olmasını öngördüğü, Aks Televizyon Reklamcılık ve Filmcilik San Tic. A.Ş. tarafından, imzalanan sözleşmeye göre davacı şirketin haber amaçlı üç dakikaya kadar olan görüntüleri dakikası 2.000 ABD Doları bedeli aşmamak üzere talep eden diğer yayın kuruluşlarına vermek zorunda olmasına rağmen ağır koşullar ileri sürmek suretiyle rakibi olan televizyon kuruluşlarının faaliyetlerini zorlaştırdığı iddiaları ile ilgili olarak yürütülen soruşturma sonucunda alınan dava konusu Rekabet Kurulu kararıyla; Sözleşmenin "Yayın Esas ve Usulleri" başlıklı 7. maddesinin (ç) bendinde, haber amaçlı görüntüleri almak isteyen yayın kuruluşlarının bu görüntüleri almak için sözleşmenin tarafı olan yayıncıya başvurmak zorunda oldukları, yayıncının talep hâlinde diğer yayın kuruluşlarına 3 dakika ile sınırlı olmak, dakika başına 2.000 USD'den pahalı olmamak ve tüm yayın kuruluşlarına eşit koşullarla, eş zamanlı ve içeriği aynı olmak kaydıyla haber amaçlı görüntüleri vermek zorunda olduğu belirtilmesine rağmen, Teleon'un haber amaçlı görüntülerin diğer televizyon kuruluşlarınca satın alınmasına ilişkin düzenlediği taslak sözleşmeyle, başlangıçta görüntülerin her hafta ayrı ayrı değil, iki futbol sezonunu kapsayacak şekilde paket olarak satın alınması zorunluluğu ve 35.000.000 ABD Doları tutarında banka teminat mektubu gibi

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2017/1499

Karar No : 2019/1086

şartların getirildiği, Teleon'un satışa ilişkin şartları daha sonra değişik bir taslak sözleşme metni olarak hazırladığı, bu taslakta teminat mektubu miktarının 10.000.000 ABD Doları olarak yer aldığı, taslak sözleşmede daha sonra bazı değişiklikler yapılarak, son durumda 2.000.000 ABD Doları teminat mektubu şartı belirlendiği, Teleon'un bu eylemleri sonucunda bazı yayın kuruluşlarının 1999-2000 sezonuna kadar yayınladıkları bazı spor programlarını görüntüsüz yayınlanmaları sonucunda izlenme paylarının düştüğü, yayıncıların bazı programları ise yayından kaldırmak zorunda kaldıkları, maç görüntü bedeli peşin ödenmesine rağmen teminat mektubu istenmesi ve bu mektubun nakde çevrilme koşullarına netlik getirilmemesinin, verecekleri teminat mektubunun keyfi olarak nakde çevrilebileceği ve 2 milyon ABD Dolarına el konulabileceği endişesinin diğer (Star TV'ye rakip) kanalların, maç günü yayınlanmak üzere haber amaçlı görüntü talebinde bulunmalarını pratikte olanaksız kıldığı, görüntülerin satın alınmasının zorlaştırılması ile de, hem dekoder satışlarının artırılması, hem de hak sahibi yayıncı kuruluşla yakın ilişkide olduğu bilinen açık televizyon kanalının (Star TV) rekabette avantajlı konuma geçirilmesinin amaçlandığı, haber amaçlı görüntülerin bedelinin peşin olarak talep edilmesine karşın, Teleon'un görüntü satışında, diğer yayıncılar tarafından teminat koşullarında netlik olmaması nedeniyle kabul edilmeyeceği önceden bilinebilecek satış koşulları ileri sürmesinin, adı geçen teşebbüsün Türkiye 1. Profesyonel Futbol Ligi karşılaşmalarının banda kaydedilmiş görüntüleri piyasasında elde ettiği hâkim durumunu açık televizyon yayınları piyasasında kötüye kullanması hâlini teşkil ettiği ve söz konusu eyleminin 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesi kapsamında bir ihlâl olduğu sonucuna varılarak, 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinin ikinci fıkrası gereğince Teleon'un 1998 mali yılı içinde oluşan yıllık gayrisafi gelirin %3'ü oranında olmak üzere 32.087,49-TL idari para cezası ile cezalandırılmasına karar verildiği;

Davacı şirketin Türkiye 1. Profesyonel Futbol Ligi karşılaşmalarında banda kaydedilmiş görüntüleri piyasasında elde ettiği hâkim durumunu; haber amaçlı görüntü satışına ilişkin ağırlaştırıcı koşullar ileri sürerek diğer kanalları görüntü alamaz hâle getirmek suretiyle kötüye kullandığı ve sabit olan bu davranışıyla 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesini ihlâl ettiği anlaşıldığından, davacı şirkete rekabet ihlâli nedeniyle 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca 1998 yılı sonunda oluşan yıllık gayrisafi gelirin % 3'ü üzerinden verilen idari para cezasında hukuka aykırılık görülmediği;

4054 sayılı Kanun'un 1. ve 2. maddelerinden; Rekabet Kurulu'nun anılan Kanun çerçevesinde tüm mal ve hizmet piyasalarında rekabeti engelleyici, bozucu veya kısıtlayıcı anlaşma, karar ve uygulamaları ve piyasaya hâkim olan teşebbüslerin bu hâkimiyetlerini kötüye kullanmalarını önlemek, bunun için gerekli düzenleme ve denetimleri yaparak rekabetin korunmasını sağlamakla görevlendirilmiş olduğu, piyasada gerçekleşen rekabet ihlallerinin tespiti ve idari yaptırıma tâbi tutulmasının, Kanun veya ikincil düzenlemelerle öngörülen veya öngörülebilecek istisnalar dışında, 4054 sayılı Kanun kapsamında Rekabet Kurulu'nun görev alanına girdiği, davacının, dava konusu uyuşmazlığın Rekabet

T.C.

DANIŞTAY

İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2017/1499

Karar No : 2019/1086

Kurumu'nun yetkisinde olmadığı, dava konusu Kurul kararının maç yayın hakları devir sözleşmesine aykırı olduğu iddiasının yerinde olmadığı sonucuna varılmıştır.

Belirtilen gerekçelerle dava konusu işlem hukuka uygun bulunarak davanın reddine karar verilmiştir.

TEMYİZ EDENİN İDDİALARI : Davacı tarafından, verilen idari para cezasının nispi para cezası niteliğinde olduğu, zamanaşımı süresinin 8 yıl olduğu, 2008 yılında zamanaşımı süresinin dolduğu, ihlâl iddialarını incelemenin Rekabet Kurumu'nun yetki alanında olmadığı, futbol maçlarının radyo ve televizyonlardan her türlü yayın işlerinin düzenlemesi ve çıkacak sorunların çözümlenmesinin Türkiye Futbol Federasyonu'nun yetkisinde olduğu, hâkim durum tespitinin hatalı olduğu, kötüye kullanma hâlinin söz konusu olmadığı, dava konusu Kurul kararının TFF ile Teleon arasında yapılan maç yayın hakları devir sözleşmesine aykırı olduğu, eksik inceleme ile karar alındığı ileri sürülmektedir.

KARŞI TARAFIN SAVUNMASI : Davalı idare tarafından, Danıştay Onüçüncü Dairesince verilen kararın usul ve hukuka uygun bulunduğu ve temyiz dilekçesinde öne sürülen nedenlerin, kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı belirtilerek temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmaktadır.

DANIŞTAY TETKİK HÂKİMİ Nihal ÖZMEN AKÇAM'IN DÜŞÜNCESİ : Temyiz isteminin reddi ile usul ve yasaya uygun olan Daire kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunca, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüldü:

HUKUKİ DEĞERLENDİRME:

Danıştay dava dairelerinin nihai kararlarının temyizen incelenerek bozulması, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde yer alan;

"a) Görev ve yetki dışında bir işe bakılmış olması,

b) Hukuka aykırı karar verilmesi,

c) Usul hükümlerinin uygulanmasında kararı etkileyebilecek nitelikte hata veya eksikliklerin bulunması" sebeplerinden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

Temyizen incelenen karar usul ve hukuka uygun olup, temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

KARAR SONUCU:

Açıklanan nedenlerle;

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2017/1499
Karar No : 2019/1086

1. Davacının temyiz isteminin reddine,
2. Davanın yukarıda özetlenen gerekçeyle reddi yolundaki Danıştay Onüçüncü Dairesi'nin 15/12/2016 tarih ve E:2010/211, K:2016/4227 sayılı kararının **ONANMASINA**,
3. Kesin olarak 14/03/2019 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan
Hasan
GÜZELER

Üye
Ziya
ÖZCAN

Üye
Yalçın
EKMEKÇİ

Üye
Bilal
ÇALIŞKAN

Üye
Turgay Tuncay
VARLI

Üye
Oğuz
YAĞLICI

Üye
Hasan
ODABAŞI

Üye
Hasan
ÖNAL

Üye
Bilge
APAYDIN

Üye
Selbi
KOCA

Üye
Fatih
TERZİ

